

[Finansministeren.]

spørgsmål har jeg tidligere udtalt mig her i det høje ting, nemlig den 25. marts, da jeg på forespørgsel af det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremsatte en udtalelse på regeringens vegne. Jeg beder om den højt-ærede formands tilladelse til et kort citat. Det hedder i udtalelsen, at

„hvis de øvrige økonomiske forhold bliver omtrent, som det ser ud i dag, har regeringen foreløbig tænkt sig en overbudgettering for det kommende finansår på omkring 200 mill. kr. Det er klart, at dette tal må være genstand for nærmere overvejelse i den kommende tid, og det endelige tal må afhænge af den senest mulige bedømmelse af de økonomiske forhold; jeg vil derfor ikke lægge mig fast på noget tal i dag.“

I de 5—6 uger, der er gået, siden denne udtalelse blev fremsat, må det erkendes, at prisudviklingen stadig har været af den karakter, som jeg har nævnt, og valutastillingen har jo også stadig holdt sig, selvom det er gået op og ned. Regeringen mener derfor, at man i dag ikke behøver at stille slet så store krav, som det kunne se ud til i marts måned; men på den anden side mener vi, at en mindre overbudgettering stadig er påkrævet.

Hvorledes er nu statsfinansernes stilling? I det finansår, der fornylig er gået, må man efter den seneste opgørelse regne med at der har været et reelt overskud på henved 300 mill. kr., således at altså skatteindtægten og andre indtægter har kunnet dække både driftsudgifterne, anlægsudgifterne og derudover en pengeopsugning på omkring 300 mill. kr., dertil kommer jo så den bundne opsparing. I det finansår, vi nu er gået ind i, stiller det sig anderledes. Med de skatte- og udgiftslove, som gælder i dag, må man antage, at der stort set vil være reel balance på budgettet, således at indtægterne dækker anlægs- og driftsudgifter, men ikke mere. Det er naturligvis klart, at der her ligesom ved betalingsbalancen er et meget betydeligt usikkerhedsmoment. Der er naturligvis også i dette år en vis bunden opsparing, men den er mindre end i fjor, og den indbetales jo nu i denne tid, således at den dæmper på efterspørgslen, som kommer fra denne kilde, vil ebbe ud i løbet af sommeren.

Det er altså en meget stor nedgang i den finanspolitiske stramning, der bliver gennemført, hvis vi ikke foretager foranstaltninger til en forbedring af statens økonomi. Det er utvivlsomt for stor en nedgang, således som den internationale stilling er —

det vil lægge for stærkt beslag på kreditpolitikken, hvis vi ikke foretager en vis forbedring af statsfinanserne. Der er imidlertid anledning til i denne forbindelse at understrege, at den afsvækkelse af finanspolitikken, som vil ske, hvis vi beholder skatterne på det nuværende niveau, er en gradvis afsvækkelse. Udgifterne er stigende fra måned til måned, navnlig fordi forsvarets opbygning er en proces, der tager tid. Omvendt vil naturligvis den dæmpende virkning, som den bundne opsparing har, kun falde i finansårets første del og derefter forsvinde. Hvis jeg derfor siger, at der med de gældende love stort set er udsigt til balance på statsfinanserne i år, så skal det forstås sådan, at der er udsigt til et vist mindre overskud i årets første halvdel, men et underskud i årets sidste halvdel og et underskud, der vil være voksende fra måned til måned henimod finansårets slutning.

Hvis man skal drage en konklusion af disse kendsgerninger og de almindelige økonomiske overvejelser, jeg har fremført, må det blive den, at en vis finanspolitisk forbedring er påkrævet særlig i finansårets anden halvdel. Det er under dette perspektiv, at regeringen har taget stilling til finanspolitikken, således som den er udtrykt i de her forelagte lovforslag. Vi har også været nødt til at tage hensyn til de politiske muligheder, således som de må skønnes at være efter forskellige udtalelser, der er fremkommet. Under disse omstændigheder foreslår vi ikke egentlige nye skatter eller skatteforhøjelser i dag udover de forhøjelser på godt 50 mill. kr., som ligger i det forelagte toldforslag. Vi mener altså, at man, hvad skattepolitikken angår, i øjeblikket skal nøjes med den indtægtsforhøjelse på godt et halvt hundrede mill. kr., som ligger i dette forslag, medens man for de øvrige forbrugsafgifters vedkommende vil nøjes med i øjeblikket at stå på de nuværende satser. Derfor er det regeringens hensigt såvidt muligt at skaffe den finanspolitiske forbedring, der i øjeblikket er påkrævet, gennem besparelser. Vi har jo meget betydelige udgifter til pristilskud på forskellige områder.

Nu har regeringen, som jeg nævnte før, taget hensyn til de politiske muligheder, og derfor er rugbrøds- og mælkeordningen foreslået uforandret for det kommende år. Derimod mener vi, det vil være urimeligt at fortsætte med den udgift til skotøjsrabatkort, man har påtaget sig i fjor i forbindelse med den kødordning, som vi nu ikke søger forlænget. Vi er naturligvis klar over, at en øjeblikkelig afskaffelse af disse sko-